

[Ebba Strange]

de forslag i udvalget. Vi håber, at de radikale vil bruge de bemærkninger, de selv er kommet med, også når de – eller hvis de – bliver inddraget i forhandlinger med regeringen om et fremtidigt forsvarsforlig.

Arne Melchior (CD):

Som andre ordførere kan jeg henvise til mit partis indlæg under debatten ved en tidligere fremsættelse af dette forslag. Jeg kan supplere dette med at henvise til vore indlæg og også til andre partiers indlæg, da vi i sidste samling diskuterede et forslag fra mit eget parti, CD, om ændring af våbenloven. Ved den lejlighed blev der ført en ret principiell debat om de samme emner, der er på dagsordenen under dette punkt i dag, og også denne debat kan indgå til orientering for enhver, der ønsker at gøre sig bekendt med partiernes standpunkter, der sikkert er uforandrede siden i fjor.

Jeg må som konklusion af denne henvisning på ny meddele, at CD ikke kan støtte et forslag som det her foreliggende. Vor afvisning begrundes sig i såvel handelspolitiske, sikkerhedspolitiske som udenrigspolitiske betragtninger. Vi tror ikke, at Danmark bidrager til afspænding i verden ved at følge et forslag af denne art, og når de radikale i deres bemærkninger til forslaget siger følgende: »Det er af helt afgørende betydning for vore muligheder for at spille en rolle på dette vitale område, at vi ikke nøjes med i ord at bekæmpe våbenkapløbet«, så er dette en påstand, som jeg ikke tror er rigtig. Der er ingen nationer i verden, som tillægger Danmark krigeriske handlinger. Jeg ved godt, der er enkelte nationer, der giver udtryk for, at vi skulle besidde motiver til sådanne handlinger, men jeg er overbevist om, at de, der påstår det, gør det imod bedre vidende. Det viser sig da også gang på gang, at når der skal sendes fredsbevarende styrker på FNs vegne til et område, er Danmark så afgjort blandt de lande, der fra alle sider anses for at være brugbare til et sådant formål, netop fordi vore absolut uaggressive hensigter er både kendte og anerkendte.

Når vi afviser forslaget, er det altså ikke ud fra et ønske om, at nedrustning ikke skal finde sted. Inden for det sikkerhedspolitiske og udenrigspolitiske, i debatter her i tinget, i udenrigspolitisk nævn og i de beslutninger,

der måtte skulle tages, vil vi til enhver tid støtte, at Danmark bakker op om alle aftaler mellem de afgørende magter og animerer flest mulige lande til at deltage i nedrustningsbestræbelser. Hvis vi et øjeblik havde troet på, at en nedlæggelse af våbenproduktion og våbeneksport fra dansk side ville bidrage hertil, ville vi også støtte noget sådant, men da det ikke er tilfældet, må vi totalt afvise det her foreliggende forslag.

Wilhelm (VS):

VS kan helt og holdent støtte det radikale forslag. Vi synes, det er godt og rigtigt, at man også gør opmærksom på, at definitionen af krigsmateriel skal tage højde for efterkrigstidens udvikling, og at det nok især for Danmarks vedkommende drejer sig om komponenter og know-how.

Når vi kan støtte dette forslag, er det ikke ud fra nogen som helst forventning om, at mængden af våben, produceret i denne verden, skulle blive mindre, hvis forslaget blev vedtaget. Det er klart, at der er andre, der træder ind. Jeg synes, det er en forvriddning af debatten, når nogle har foregivet noget andet. Men det, der ligger i forslaget, er noget, man kunne kalde eksemplets magt. Det er ikke mange fremskridt, der er kommet i denne verden, uden at eksemplets magt i hvert fald har haft en medvirkende vægt. Andet er det såmænd ikke. Eksemplets magt og det, at nogen tør fokusere på problemet oprustning og produktion af krigsmateriel på en måde, som måske vakte en smule opsigt, det er det, der ligger i det, og det er grunden til, at vi kan støtte det.

Jeg synes egentlig godt, man kunne have forholdt sig til de enkelte punkter, og at specielt socialdemokratiet og regeringen måske kunne have forholdt sig til de konkrete punkter. Der er jo nogle af dem, der ikke direkte har at gøre med det totale eksportforbud. F. eks. indføres der i punkt 5 ret til at nægte at medvirke til tilvirkning af krigsmateriel m. v. uden fortabelse af rettigheder – det vil selvfølgelig især sige uden at fortabe retten til dagpenge. Man skal altså ikke kunne påtvinges at stå og producere krigsmateriel, fordi man er anvist til det af arbejdsformidlingen. Jeg synes godt, den socialdemokratiske ordfører og den socialdemokratiske justitsminister kunne have forholdt sig til det